

Chambre des Représentants

SESSION 1963-1964

28 JANVIER 1964

PROJET DE LOI

modifiant les lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés et portant majoration des cotisations y afférentes.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA PREVOYANCE SOCIALE (1)

PAR M. OLISLAEGER.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le projet de loi qui vous est soumis permet de franchir une nouvelle étape dans la politique familiale, en progrès constant. Il contient trois dispositions importantes qu'il convient de souligner. Signalons, en premier lieu, l'augmentation du montant des allocations familiales en faveur des trois premiers enfants. Il est ainsi donné suite aux engagements pris par le Gouvernement tendant à réaliser, dès que les circonstances économiques le permettraient, la fixation à 1.000 francs par mois du montant de l'allocation pour le 3me enfant. Par la même occasion, sont envisagées les dispositions qui doivent permettre de réaliser progressivement l'égalité entre les enfants, quelle que soit la composition de la famille. La prolongation du bénéfice des allocations jusqu'à l'âge de 25 ans, aux enfants qui pour-

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Deconinck Jules.

A. — Membres : MM. Delhache, De Mey, De Paepe, Mme De Riemaeker-Legot, MM. Duvivier, Lavens, Lenoir, Olislaeger, Peeters (Lode), Posson, Van den Daele. — MM. Brouhon, Castel, Deconinck (Jules), De Keuleneir, Demets, Mmes Fontaine-Borguet, Lambert, MM. Major, Namèche, Vanderhaegen. — MM. D'haeseleer, Vanderpoorten.

B. — Suppléants : MM. De Staercke, Houbart, Lebas, Otte, Tanghe, Verbaanderd. — M. Christiaenssens, Mme Copée-Gerbinet, MM. Hicguet, Lamers, Paque (Simon). — M. Cornet.

Voir :

705 (1963-1964) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 : Amendement.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1963-1964

28 JANUARI 1964

WETSONTWERP

tot wijziging van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders en tot verhoging van de daartoe bestemde bijdrage.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE SOCIALE VOORZORG (1)

UITGEBRACHT DOOR DE HEER OLISLAEGER.

DAMES EN HEREN,

Het U voorgelegde wetsontwerp schept de mogelijkheid om een nieuwe stap te doen op het gebied van een gezinsbeleid, welke laatste gestadige vorderingen maakt. Het behelst drie belangrijke bepalingen, waarop de nadruk dient te worden gelegd. Vermelden wij, in de eerste plaats, de verhoging van het bedrag van de kinderbijslag voor de eerste drie kinderen. Aldus komt de Regering haar verbintenissen na om, zodra de economische voorwaarden zulks mogelijk maakten, het bedrag van de kinderbijslag voor het 3de kind vast te stellen op 1.000 frank. Terzelfder tijd worden de maatregelen overwogen die het mogelijk moeten maken geleidelijk de gelijkheid te verwezenlijken tussen de kinderen, ongeacht de samenstelling van het gezin. De tweede verbetering waarin het ontwerp voorziet is

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Deconinck Jules.

A. — Leden : de heren Delhache, De Mey, De Paepe, Mevr. De Riemaeker-Legot, de heren Duvivier, Lavens, Lenoir, Olislaeger, Peeters (Lode), Posson, Van den Daele. — de heren Brouhon, Castel, Deconinck (Jules), De Keuleneir, Demets, Mevr. Fontaine-Borguet, Lambert, de heren Major, Namèche, Vanderhaegen. — de heren D'haeseleer, Vanderpoorten.

B. — Plaatsvervangers : de heren De Staercke, Houbart, Lebas, Otte, Tanghe, Verbaanderd. — de heer Christiaenssens, Mevr. Copée-Gerbinet, de heren Hicguet, Lamers, Paque (Simon). — de heer Cornet.

Zie :

705 (1963-1964) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N° 2 : Amendement.

suivent des études, est la seconde amélioration prévue par le projet. Elle constitue incontestablement un encouragement à une époque où la démocratisation de l'enseignement est en pleine évolution.

Mais le point le plus marquant sur lequel il convient d'insister, est sans aucun doute l'octroi en faveur des enfants handicapés, d'allocations dont le montant sera égal à celui attribué aux orphelins de père et de mère. Cette réalisation sera appréciée à sa juste valeur par les parents qui, avec courage, supportent la charge si lourde d'enfants infirmes. Ce sera en même temps un nouveau témoignage de solidarité nationale. Ces différentes améliorations nécessitent inévitablement une augmentation des ressources. C'est ce qu'a rappelé le Ministre de la Prévoyance Sociale en commentant l'exposé des motifs du projet de loi. La décision d'augmenter les cotisations de 1 % réparti en deux tranches, a été prise en accord avec les organisations représentatives des travailleurs, le groupe patronal n'ayant pas cru devoir s'y associer.

Pour information, le Ministre expose l'incidence financière du projet, laquelle se présente comme suit :

Incidence financière.

Recettes.

Le total des deux majorations de 0,50 % des cotisations donnera 1.640 millions.

Dépenses.

Les chiffres concernent une année complète et sont exprimés en millions de francs.

Afin d'éviter un déficit structurel dans le secteur des allocations familiales de vacances, il a été tenu compte, dans le coût de la majoration, de deux facteurs :

a) allocations familiales;

b) allocations familiales de vacances qui représentent 1/12 des allocations familiales :

1 ^{er} enfant : majoration du barème à 500 fr.	314 millions
2 ^e enfant : majoration du barème à 700 fr.	638 millions
3 ^e enfant : majoration du barème à 1.000 fr.	143 millions
Enfants handicapés et incapables	102 millions
Supplément selon l'âge, à partir de 14 ans aux premiers enfants	467 millions
Prolongation aux étudiants jusqu'à 25 ans	92 millions
	fr. 1.756 millions

Il résulte de ce tableau que les dépenses dépassent les recettes. Cette différence sera compensée par les réserves existantes dans le secteur.

Plusieurs membres sont intervenus au cours de la discussion générale pour marquer leur satisfaction, partagée par l'unanimité des autres membres, de voir une fois de plus, améliorer le sort des familles.

Cependant, un certain nombre de remarques ont été formulées : un commissaire estime que le projet n'est qu'un

de verlenging van het genot van de kinderbijslag tot de leeftijd van 25 jaar voor de kinderen die hun studies voortzetten. Dit is onbetwistbaar een aanmoediging op een ogenblik dat de democratisering van het onderwijs ten volle evolueert.

Maar het belangrijkste punt, waarop de aandacht dient te worden gevestigd, is ongetwijfeld de toekenning aan gehandicapte kinderen van uitkeringen waarvan het bedrag gelijk is aan dat toegekend aan volle wezen. De ouders, die de zo zware last van gebrekkige kinderen moedig dragen, zullen deze maatregel naar waarde weten te schatten. Tevens is het een nieuw bewijs van nationale solidariteit. Deze verschillende aanpassingen vergen onvermijdelijk een verhoging van de vereiste geldmiddelen. Dit heeft de Minister van Sociale Voorzorg in zijn commentaar op de Memorie van Toelichting van het wetsontwerp in herinnering gebracht. De beslissing om de bijdragen met 1 % te verhogen — en dit in twee stadia — werd in overleg met de representatieve werknemersorganisaties genomen, terwijl de werkgevers gemeend hebben zich daarbij niet te kunnen aansluiten.

Ter inlichting wijst de Minister op de financiële terugslag van het ontwerp, die zich als volgt vertoont :

Financiële terugslag.

Ontvangsten.

De twee verhogingen van de bijdragen met 0,50 % zullen in totaal 1.640 miljoen opleveren.

Uitgaven.

De cijfers hebben betrekking op een volledig jaar en zijn uitgedrukt in miljoenen frank.

Om te vermijden dat in de sector van het gezinsvakantiegeld een structureel tekort zou ontstaan, werd bij het bepalen van de kosten van de verhoging rekening gehouden met twee factoren :

a) de kinderbijslag;

b) de gezinsvakantiebijslag overeenstemmend met 1/12 van de kinderbijslag :

1 ^e kind : verhoging van de schaal tot 500 fr.	314 miljoen
2 ^e kind : verhoging van de schaal tot 700 fr.	638 miljoen
3 ^e kind : verhoging van de schaal tot 1.000 fr.	143 miljoen
Gehandicapte en arbeidsongeschikte kinderen	102 miljoen
Bijslag, volgens de leeftijd, vanaf 14 jaar aan de eerste kinderen	467 miljoen
Verlenging voor studenten tot de leeftijd van 25 jaar	92 miljoen
	fr. 1.756 miljoen

Uit deze tabel blijkt dat de uitgaven de ontvangsten overschrijden. De in deze sector bestaande reserves zullen dit verschil vergoeden.

Verscheidene leden hebben bij de algemene bespreking het woord gevoerd om uiting te geven aan hun tevredenheid — welk gevoel door alle andere leden wordt gedeeld — omdat het lot van de gezinnen opnieuw wordt verbeterd.

Er is echter een aantal opmerkingen gemaakt : een Commissielid meent dat het ontwerp een nieuwe stap is in de

nouveau pas vers des allocations familiales dont le montant doit représenter le coût réel de l'entretien d'un enfant. Il considère que d'autres améliorations doivent suivre, tendant à accorder des avantages encore plus substantiels aux familles nombreuses.

Un autre membre attire l'attention sur le fait que les augmentations successives des allocations ordinaires réduisent l'écart existant entre celles-ci et celles accordées aux orphelins. Il se demande dès lors, si le moment n'est pas venu de mettre tous les orphelins sur un pied d'égalité et de leur accorder à tous, sans distinction, le taux le plus élevé.

Abondant dans le même sens, un commissaire insiste pour que la question soit étudiée. Il fait également remarquer qu'il ne faut pas négliger la situation des premier et deuxième enfants d'une famille. Parlant au nom de son groupe, il estime qu'il ne faut pas accorder des allocations couvrant entièrement les frais d'entretien d'un enfant, mais que les parents doivent supporter une partie de ces frais d'entretien.

Tout en se réjouissant de voir les enfants handicapés recevoir des allocations identiques à celles des orphelins de père et mère, le même membre, appuyé par d'autres, se demande s'il est justifié de faire supporter la charge nouvelle par le seul secteur des allocations familiales aux travailleurs salariés. Cette charge ne devrait-elle pas plutôt incomber à l'Etat? Il attire également l'attention sur le fait que pour l'attribution des allocations majorées aux enfants invalides, on s'en réfère aux dispositions de l'article 63 des lois coordonnées, qui est actuellement soumis à révision dans le projet n° 638/1 (1962-1963). Il y est proposé de supprimer la notion de charge prévue à cet article 63 et de permettre ainsi, que soient mis sur pied d'égalité tous les enfants incapables de travailler, orphelins ou non, et sans limite d'âge. Si le projet n° 638/1 était adopté, des allocations majorées devraient être accordées à un nombre considérables d'adultes « incapables », ce qui constituerait un alourdissement important des charges.

L'application de l'article 70, mis en parallèle avec l'article 63 éventuellement modifié, entraînerait une intervention du secteur des allocations familiales pour salariés notamment dans les frais de placement de la majorité des malades mentaux, alors que ces frais incombent normalement à d'autres départements ministériels, en l'occurrence au Ministère de la Santé Publique et de la Famille.

Un autre problème qui préoccupe le membre est celui des allocations en faveur des enfants de travailleurs indépendants. Il s'étonne que, de divers côtés, on souhaite voir accorder les mêmes avantages à ces enfants qu'à ceux des salariés alors que les travailleurs indépendants ne consentent pas les efforts de solidarité qui s'imposent dans ce domaine.

Il fait remarquer que, par ailleurs, le subside de l'Etat par enfant, a évolué de la façon suivante : dans le régime des travailleurs indépendants de 313 francs en 1958 à 799 francs en 1963; dans le régime des travailleurs salariés de 430 francs en 1958 à 466 francs en 1963.

Un commissaire se réjouit des améliorations projetées. Il émet cependant quelques réserves : il craint que les efforts consentis ne soient vains si les effets bénéfiques des majorations proposées sont annihilées par l'augmentation du coût de la vie ou par d'autres événements.

Un membre demande au Ministre que des dispositions soient prises tendant à garantir une plus grande unité de jurisprudence, notamment en prévoyant qu'un droit d'appel soit ouvert contre les décisions des juges de paix.

Faisant siennes les déclarations d'un autre intervenant, un membre estime, qu'il faut s'efforcer de réaliser le plus tôt

rection van een kinderbijslag waarvan het bedrag overeenstemt met de werkelijke kosten van onderhoud van een kind. Hij is de mening toegedaan dat er nog andere verbeteringen moeten komen, waarbij de grote gezinnen nog grotere voordelen zullen worden verleend.

Een ander lid vestigt er de aandacht op dat de opeenvolgende verhogingen van de gewone bijslagen het verschil tussen deze bijslagen en die voor de wezen kleiner maken. Hij vraagt zich dan ook af of het ogenblik niet gekomen is om alle wezen op gelijke voet te plaatsen en hun allen, zonder onderscheid, het hoogste bedrag te verlenen.

Een lid verdedigt hetzelfde standpunt en dringt aan op een onderzoek van de kwestie. Tevens wijst hij erop dat de toestand van het eerste en het tweede kind in een gezin niet over het hoofd mag worden gezien. Uit naam van zijn fractie spreekt hij de mening uit, dat geen bijslag moet worden verleend waardoor de kosten van onderhoud van een kind volledig worden gedekt, maar dat een deel van die kosten door de ouders moet worden gedragen.

Al verheugt het hem dat de gehandicapte kinderen dezelfde bijslag ontvangen als de volle wezen, toch betwijfelt hetzelfde lid, met nog andere, of het aangewezen is de nieuwe last uitsluitend door de sector kinderbijslag voor werknemers te laten dragen. Hij maakt er verder attent op dat voor de toekenning van de verhoogde bijslag voor gehandicapte kinderen wordt verwezen naar het bepaalde in artikel 63 van de samengeordende wetten, voor welk artikel thans een wijziging wordt voorgesteld in ontwerp 638/1 (1962-1963). Deze voorgestelde wijziging bestaat erin dat het in dat artikel 63 bedoelde begrip last wordt weggelaten, zodat alle arbeidsongeschikte kinderen, al dan niet wezen, zonder beperking van leeftijd op gelijke voet kunnen worden geplaatst. Wordt ontwerp 638/1 aangenomen, dan zou verhoogde bijslag moeten worden toegekend aan heel wat « arbeidsongeschikte » volwassenen, waardoor de lasten aanzienlijk zouden worden verzwaaard.

De toepassing van artikel 70 in verband met het eventueel gewijzigd artikel 63 zou met zich brengen dat de sector kinderbijslag voor loontrekkenden onder meer steun zou verlenen voor het dekken van de verplaatsingskosten van de meerderheid der geesteszieken, dan wanneer deze kosten normaal ten laste vallen van andere ministeriële departementen, in dit geval het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin.

Een ander probleem, dat de aandacht van het lid gaande houdt, is dat van de uitkeringen ten voordele van de kinderen van zelfstandigen. Hij verwondert er zich over dat men van diverse zijde de wens uitspreekt aan deze kinderen dezelfde voordelen te zien toekennen als aan de kinderen van werknemers, ofschoon de zelfstandigen de inspanningen, die door de solidariteit op dit gebied worden vereist, niet doen.

Hij merkt anderzijds op dat de Rijkstoelage per kind zich als volgt heeft ontwikkeld : in de regeling voor zelfstandigen, van 313 frank in 1958 tot 799 frank in 1963 en, in de regeling voor werknemers, van 430 frank in 1958 tot 466 frank in 1963.

Een lid verheugt zich over de ontworpen verbeteringen. Hij maakt niettemin enig voorbehoud. Hij vreest dat de geleverde inspanningen nutteloos zullen zijn indien de gunstige gevolgen van de voorgestelde verhogingen teniet gedaan worden door de stijging van de levensduurte of door andere gebeurtenissen.

Een lid verzoekt de Minister dat schikkingen getroffen worden opdat voor een grotere eenheid van rechtspraak wordt gezorgd, onder meer door te voorzien in beroep tegen de beslissingen van de vrederechters.

Een lid, dat de opmerkingen van een vorige spreker tot de zijne maakt, is de mening toegedaan dat men

possible, en faveur des travailleurs indépendants, l'adaptation des allocations familiales à partir du 3e enfant au taux fixé dans le régime des travailleurs salariés. Toutefois, cette étape étant franchie, de nouveaux avantages ne pourraient être envisagés que moyennant un système de financement correspondant.

Il demande par ailleurs, que les allocations majorées aux handicapés soient accordées sans intervention du juge de paix et uniquement sur base d'une enquête médicale.

Un autre membre suggère que les cotisations des travailleurs indépendants soient calculées sur base des revenus professionnels et non plus en fonction du revenu cadastral.

En réponse aux différentes interventions, le Ministre déclare qu'en ce qui concerne l'aspect financier de la programmation sociale, la question a été posée de savoir s'il fallait affecter une part accrue du revenu national en faveur des salaires indirects ou la répartir sur les salaires directs. Les partenaires sociaux ont estimé préférable de s'orienter vers une amélioration des avantages sociaux.

C'est ce qui a inspiré les décisions prises à Val-Duchesse.

Il confirme ce qui a été déclaré au sujet de l'intervention de l'Etat dans les secteurs d'allocations familiales pour salariés et indépendants, laquelle est proportionnellement plus importante en faveur de ces derniers.

Selon lui, le mode de calcul de la cotisation sur base du revenu cadastral est plus stable que la formule proposée tendant à calculer cette cotisation sur base du revenu professionnel. Ce mode de calcul a d'ailleurs été approuvé par les milieux des travailleurs indépendants au moment où ils ont discuté leur statut social. Il se réjouit de constater qu'il n'y a pas de divergences au sein de la Commission en ce qui concerne la majoration de l'allocation en faveur des handicapés. Il fait siennes les observations formulées quant aux allocations des orphelins. En ce qui concerne ces dernières, le Ministre promet de consulter les organismes intéressés et de mettre ce problème à l'étude.

Dans le cadre d'une réforme générale de la législation, des dispositions seront envisagées en matière de procédure de détermination de l'incapacité et qui, en même temps, sont relatives aux modalités d'octroi des allocations. La jurisprudence administrative dont on dispose actuellement doit permettre d'insérer toutes ces dispositions dans un même texte de loi.

Discussion des articles.

Les articles 1 à 3 sont adoptés à l'unanimité.

Article 4 :

Reprenant les arguments invoqués au cours de la discussion générale, un membre insiste pour que soit prévu à cet article une limite d'âge pour l'octroi de l'allocation majorée. Après un échange de vues, le Ministre propose de fixer cette limite d'âge à 25 ans, cette limite étant déjà retenue pour les étudiants. Il est pourtant bien entendu que les allocations ordinaires continueront à être payées aux handicapés ayant dépassé cette limite d'âge. La Commission estime en effet, que la compensation des charges qu'entraîne leur handicap doit être recherché dans d'autres secteurs.

pour de zelfstandigen de kinderbijslag vanaf het 3de kind zo spoedig mogelijk moet aanpassen aan het bedrag dat bepaald is in het stelsel voor werknemers. Nochtans zouden, eens dit stadium voorbij, slechts nieuwe voordelen kunnen overwogen worden mits in een overeenstemmende financieringsmethode wordt voorzien.

Hij vraagt anderzijds dat de verhoogde bijslag voor gehandicapte kinderen wordt toegekend zonder tussenkomst van de vrederechter en enkel op grond van een geneeskundig onderzoek.

Een ander lid stelt voor dat de bijdragen van de zelfstandigen worden berekend op grond van de beroepsinkomsten, en niet meer in functie van het kadastraal inkomen.

In zijn antwoord op de verschillende vragen en opmerkingen verklaart de Minister met betrekking tot *het financiële aspect* van de sociale programmatie, dat de vraag werd gesteld, of een deel van het gestegen nationale inkomen diende te worden uitgekeerd in de vorm van indirecte lonen of te worden verdeeld als toeslag op de directe lonen. De sociale partners waren de mening toegedaan dat de voorkeur diende te worden gegeven aan een verbetering van de sociale voordelen.

Deze opvatting heeft haar stempel gedrukt op de beslissingen die op Hertoginnedal werden genomen.

Hij bevestigt de verklaringen, die werden gedaan in verband met de Rijksbijdrage in de kinderbijslag voor werknemers en zelfstandigen. Verhoudingsgewijs is deze bijdrage het grootst voor de zelfstandigen.

Hij is van oordeel dat de berekening van de bijdrage op basis van het kadastrale inkomen meer waarborgen biedt dan die op basis van het bedrijfsinkomen. Deze formule werd trouwens door de vertegenwoordigers van de zelfstandigen aanvaard bij de bespreking van het sociale statuut van laatstgenoemden. Hij verheugt er zich over dat er in de Commissie geen uiteenlopende opvattingen betreffende de verhoging van de bijslag ten gunste van de gehandicapten zijn tot uiting gekomen. Hij sluit zich aan bij de opmerkingen in verband met de bijslagen aan de wezen. Wat die bijslagen betreft, belooft de Minister de betrokken instellingen te raadplegen en dit probleem te laten bestuderen.

In het raam van de algehele hervorming van de wetgeving zullen bepalingen worden overwogen inzake de procedure tot vaststelling van de ongeschiktheid en die, terzelfder tijd, betrekking hebben op de toekenningsmodaliteiten van de bijslagen. De administratieve rechtspraak waarover men thans beschikt, dient het mogelijk te maken dat al deze bepalingen in een zelfde wettekst worden opgenomen.

Bespreking van de artikelen.

De artikelen 1 tot 3 worden eenparig aangenomen.

Artikel 4 :

Op grond van de tijdens de algemene bespreking aangevoerde argumenten, dringt een lid erop aan dat bij dit artikel een leeftijdsgrens wordt bepaald voor de toekenning van de verhoogde bijslag. Na een gedachtenwisseling stelt de Minister voor, deze leeftijdsgrens op 25 jaar vast te stellen, welke grens reeds in aanmerking wordt genomen voor de studenten. Het is nochtans wel verstaan dat de gewone bijslagen verder zullen worden uitbetaald aan de gehandicapten die bedoelde leeftijdsgrens hebben overschreden. De Commissie meent inderdaad dat de compensatie van de door hun handicap teweeggebrachte lasten in andere sectoren dient te worden gezocht.

A l'article 4. les mots « âgé de moins de 25 ans » sont insérés entre les mots « enfants » et « visé ».

L'article 4, ainsi amendé, est adopté à l'unanimité.

L'article 5 est adopté à l'unanimité.

Article 6

M. Saint-Remy a déposé un amendement tendant à remplacer la date du « 1er avril 1965 » par celle du « 1er juillet 1964 ».

Le Ministre demande à la Commission de ne pas l'adopter.

Il estime, en effet, qu'il faut respecter les engagements pris et procéder par étapes parallèles tout en tenant compte des moyens financiers dont on dispose. Toutefois, il considère que les arguments invoqués par les membres de la commission qui appuient cet amendement sont légitimes.

Soucieux de rencontrer leurs préoccupations, il propose d'amender l'article 6 comme suit : « in fine de cet article remplacer les mots « le 1er avril 1965 » par « à une date à fixer par le Roi et au plus tard le 1er avril 1965 ».

Cette date sera également d'application pour l'augmentation des allocations selon l'âge. A ce propos, la question se pose de savoir si cette adaptation peut être faite par voie d'arrêté royal. A la demande des membres de la commission, la note suivante interprétant le texte de l'article 40 des lois coordonnées, est insérée dans le rapport.

L'article 40 des lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés fixe les taux journaliers accordés pour chacun des enfants et le montant des majorations octroyées suivant l'âge.

En outre, il prévoit dans son avant-dernier alinéa que les suppléments d'allocations en fonction de l'âge sont octroyés dans l'ordre inverse du rang des naissances.

Dans son dernier alinéa, cet article mentionne que : « Le Roi peut sur la proposition des Ministres réunis en Conseil et après consultation de la Commission des allocations familiales, majorer le taux minimum des allocations prévues par la présente loi ».

L'article 40 détermine donc pour chacun des enfants bénéficiaires, le taux à lui accorder. Ce taux est fonction du rang que l'enfant occupe et de son âge.

En vertu du dernier alinéa précité, le Roi peut modifier ce taux, quel que soit le rang de l'enfant. Cette modification du taux peut donc être due à l'octroi d'une majoration suivant l'âge.

M. Saint-Remy retire son amendement.

L'article 6, ainsi amendé, est adopté à l'unanimité.

L'ensemble du projet tel qu'il a été amendé par votre Commission, est adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,

A. OLISLAEGER.

Le Président,

J. DECONINCK.

In artikel 4. worden de woorden « van minder dan 25 jaar » ingevoegd tussen de woorden « kind » en « is gelijk ».

Het aldus gewijzigde artikel 4 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 5 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 6 :

De heer Saint-Remy heeft een amendement voorgesteld, dat ertoe strekt de datum « 1 april 1965 » te vervangen door « 1 juli 1964 ».

De Minister verzoekt de Commissie dit amendement niet goed te keuren.

Hij meent inderdaad dat men de aangegane verbintnissen dient te eerbiedigen en in gelijke etappen verder moet gaan, daarbij rekening houdende met de beschikbare financiële middelen. Hij oordeelt niettemin dat de door de leden van de Commissie aangehaalde argumenten ten voordele van het amendement gegrond zijn.

Daar hij aan hun wensen wil tegemoetkomen, stelt hij voor artikel 6 als volgt te wijzigen : in fine van dit artikel, de woorden « 1 april 1965 » vervangen door « een door de Koning vastgestelde datum, en uiterlijk op 1 april 1965 ».

Deze datum zal eveneens toepasselijk zijn voor de verhoging van de bijslagen volgens de leeftijd. In dit verband stelt zich de vraag of deze aanpassing bij koninklijk besluit kan geschieden. Op verzoek van de leden van de Commissie wordt de volgende nota tot interpretatie van de tekst van artikel 40 van de gecoördineerde wetten in het verslag ingevoegd :

In artikel 40 van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders wordt het dagelijks bedrag dat toegekend wordt voor elk kind, evenals het bedrag van de verhogingen volgens de leeftijd vastgesteld.

Bovendien wordt in het voorlaatste lid van dit artikel bepaald dat de bijslagsupplementen volgens de leeftijd toegekend worden in de omgekeerde orde van de rang der geboorten.

Het laatste lid van dit artikel bepaalt : « De Koning mag, op de voordracht van de in Raad vergaderde Ministers en na raadpleging van de Commissie voor gezinsvergoedingen, het minimumbedrag van de bij deze wet voorziene bijslagen verhogen. »

Artikel 40 stelt dus voor elk van de rechthebbende kinderen het toe te kennen bedrag vast. Dit bedrag hangt af van de rang en van de leeftijd van het kind.

Op grond van voornoemd laatste lid mag de Koning dit bedrag wijzigen, welke ook de rang van het kind weze. Die wijziging van het bedrag kan dus te wijten zijn aan de toekenning van een verhoging volgens de leeftijd.

De heer Saint-Remy trekt zijn amendement in.

Het aldus gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Het gehele ontwerp zoals het werd geamendeerd door uwe Commissie, wordt eenparig aangenomen.

De Verslaggever,

A. OLISLAEGER.

De Voorzitter,

J. DECONINCK.

ARTICLES AMENDÉS PAR LA COMMISSION.

Art. 4.

L'article 47 des lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés, abrogé par la loi du 2 mai 1958, est rétabli dans la rédaction suivante :

« Art. 47. — Le montant des allocations familiales en faveur d'un enfant âgé de moins de 25 ans visé à l'article 63 est égal au montant mensuel forfaitaire qui est dû à un orphelin de père et de mère de même rang, conformément à l'article 50bis, alinéa 1er; il est toutefois calculé sur base du taux journalier prévu par la même disposition lorsque l'enfant handicapé n'est pas bénéficiaire dès le début du mois ou cesse de l'être avant la fin du mois.

» Le même montant est attribué en faveur de l'enfant handicapé qui n'a pas atteint la limite d'âge fixée par l'article 40, alinéa 1er, et éventuellement, par l'article 62. L'insuffisance ou la diminution de la capacité physique ou mentale de cet enfant est constatée conformément à l'article 63, dernier alinéa.

» Le Roi détermine les conditions auxquelles cet enfant doit satisfaire. »

Art. 6.

La présente loi produit ses effets le 1er janvier 1964, à l'exception de l'article 4 qui entre en vigueur le 1er avril 1964 et de l'article 5 qui entre en vigueur à une date à fixer par le Roi et au plus tard le 1er avril 1965.

ARTIKELEN GEWIJZIGD DOOR DE COMMISSIE.

Art. 4.

Artikel 47 van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, opgeheven door de wet van 2 mei 1958, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

« Art. 47. — Het bedrag van de kinderbijslag ten behoeve van een bij artikel 63 bedoelde kind van minder dan 25 jaar is gelijk aan het maandelijks forfaitair bedrag, dat overeenkomstig artikel 50bis, eerste lid, voor een volle wees van dezelfde rang verschuldigd is; het wordt evenwel berekend op basis van het dagelijks bedrag voorzien bij dezelfde bepaling wanneer het minder-valide kind niet gerechtigd is van het begin van de maand of ophoudt dit te zijn vóór het einde van de maand.

» Hetzelfde bedrag wordt verleend ten behoeve van het minder-valide kind, dat de leeftijdsgrens bepaald bij artikel 40, eerste lid, en eventueel bij artikel 62 niet heeft bereikt. De ontoereikendheid of vermindering van lichamelijke of geestelijke geschiktheid van dat kind wordt vastgesteld zoals bepaald bij artikel 63, laatste lid.

» De Koning bepaalt de voorwaarden, waaraan dat kind moet voldoen. »

Art. 6.

Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1964, met uitzondering van artikel 4 dat in werking treedt op 1 april 1964 en van artikel 5 dat in werking treedt op een door de Koning vastgestelde datum en uiterlijk op 1 april 1965.